

ОЛЕКСАНДРА ЦИБАНЮК,

доктор педагогічних наук, доцент

(Україна, Чернівці, Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича,
вул. Коцюбинського, 2)

OLEKSANDRA TSYBANYUK,

Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor

(Ukraine, Chernivtsi, Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University,
Kotsiubynskoho St., 2)

ORCID: [0000-0001-5367-5747](https://orcid.org/0000-0001-5367-5747)

Ігрова методика «Sport for Protection» у системі освіти: від міжнародних гуманітарних стандартів до педагогічної практики

Methodology of Game Activities in the Child Protection Strategy (Sport for Protection): Experience of International Humanitarian Initiatives in the Education System

У статті здійснено теоретичне обґрунтування та розкрито зміст ігрової методики «Sport for Protection» як системного інструменту реалізації міжнародних стандартів ООН у сучасному освітньому просторі. Мета полягає у розкритті педагогічного потенціалу методики «Sport for Protection» для забезпечення психосоціального захисту молоді в кризових умовах. Використано аналіз концептуального пакету «Sport for Protection Toolkit»; методологічне моделювання структури підготовки тренерів; контент-аналіз посібників «Coach2Coach Programme Book» та «Learner's Guide to Coach2Coach» тощо. Доведено, що стратегічна місія програми базується на інтеграції інноваційних ігрових методик у процеси соціальної інклюзії через розвиток резильєнтності. Встановлено, що холистичний розвиток дитини реалізується через модель «5 кілець» (розум, дух, тіло, здоров'я, мир). Обґрунтовано стандарти безпеки, що базуються на принципі «нульової толерантності до шкоди». Систематизовано картотеку ігор за векторами впливу: соціальна згуртованість («Спільний малюнок тілом»), психосоціальний добробут («Дзеркало», «Дихання вітру») та життєві навички. Ключовим елементом визначено метод рефлексивного обговорення RCA, що перетворює рухову активність на когнітивний досвід.

Ключові слова: захист через спорт (Sport for Protection), ігрова методика, Right to Play, резильєнтність, Coach2Coach, соціальна інклюзія, RCA-обговорення, неформальна освіта.

The article provides a theoretical substantiation and reveals the content of the «Sport for Protection» game methodology as a systemic instrument for implementing international humanitarian standards in the modern educational space. The study aims to substantiate and reveal the pedagogical potential of the «Sport for Protection» methodology for ensuring the psychosocial protection and rehabilitation of youth in crisis conditions. A complex of complementary research methods was used: analysis and synthesis of the «Sport for Protection Toolkit» conceptual package; methodological modeling of the trainer training structure and game session stages; content analysis of specialized manuals («Coach2Coach Programme Book», «Learner's Guide to Coach2Coach»); and expert interpretation of «Right to Play» annual reports to determine success criteria for sport leagues and community engagement. Its strategic mission is based on integrating innovative game methodologies into social inclusion processes and empowering children in conflict zones or regions with critical poverty. The research highlights that the pedagogical strategy focuses on leveling educational and humanitarian gaps by developing the resilience of the younger generation. The «Refugee Coach2Coach» program implements a cascade training model where professional international instructors prepare local Master Trainers from among refugees, who then train local volunteers. The integrated approach to child development is realized through the «5 Rings» program (Mind, Spirit, Body, Health, Peace), where each ring corresponds to specific games and exercises. A crucial finding is the systematization of the game toolkit into three functional groups: 1) social cohesion and inclusion; 2) psychosocial well-being and stress reduction; 3) life skills and trust. Central to the methodology is the three-stage RCA (Reflect – Connect – Apply) feedback method, which transforms physical activity into a cognitive experience, allowing participants to extrapolate game skills to real-life challenges.

Keywords: Sport for Protection, game methodology, Right to Play, resilience, Coach2Coach, social inclusion, RCA discussion, non-formal education, safeguarding.

Вступ / Introduction. У сучасній архітектурі міжнародної гуманітарної допомоги стратегічна роль фізичної культури та рекреації трансформується: від суто оздоровчої функції вона переходить у площину фундаментального інструментарію психосоціальної реабілітації та соціального інжинірингу. Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, як провідна міжурядова інституція, спрямована на захист прав та гарантування безпеки примусово переміщених осіб, визначає спорт як предиктивний механізм подолання стресових станів у дітей та молоді. Системне залучення цієї категорії осіб до інклюзивної ігрової діяльності сприяє не лише зміцненню фізичного здоров'я, а й забезпечує платформу для ефективного партнерства з міжнародними профільними організаціями у сфері захисту прав людини (Цибанюк О., 2022).

Мета та завдання / Aim and Tasks. Мета полягає у теоретичному обґрунтуванні та розкритті змісту ігрової методики «Sport for Protection» як системного інструменту реалізації міжнародних гуманітарних стандартів у сучасному освітньому просторі для забезпечення психосоціального захисту та реабілітації молоді.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: концептуалізувати теоретичні засади стратегії «Sport for Protection» як міждисциплінарного підходу, що об'єднує гуманітарні стандарти та педагогічні принципи для захисту прав дітей у кризових умовах; обґрунтувати сукупність педагогічних умов, необхідних для трансформації ігрової активності у цілісну технологію захисту, яка забезпечує мінімізацію ризиків ретравматизації та активне формування резильєнтності в учасників; здійснити структурно-функціональний аналіз методики «Refugee Coach2Coach», розкривши зміст моделі «5 кілець» та технологічний цикл рефлексивного навчання за алгоритмом RCA; класифікувати та систематизувати ігровий інструментарій програми за векторами цільового впливу; окреслити специфіку професійної компетентності тренера, учасника програми.

Методи / Methods. Для розв'язання поставлених завдань використано комплекс взаємодоповнюючих методів наукового дослідження. Аналіз та синтез – для опрацювання положень концептуального пакету «Sport for Protection Toolkit» та інтеграції їх у педагогічний контекст; методологічне моделювання – для візуалізації структури підготовки тренерів-наставників та етапів ігрового заняття. Контент-аналіз методичних видань («Coach2Coach Programme Book», «Learner's Guide to Coach2Coach»), що дозволило реконструювати внутрішню логіку програми; експертна інтерпретація – аналіз результатів річної звітності (Annual Reports) для визначення критеріїв успішності та сталості ігрових ліг.

Результати / Results. Ключовим суб'єктом у реалізації зазначеного підходу є міжнародна некомерційна організація Right to Play. Її стратегічна місія базується на інтеграції інноваційних ігрових методик у процеси соціальної інклюзії та розширення прав і можливостей дітей у зонах збройних конфліктів, регіонах із критичним рівнем бідності чи епідеміологічними загрозами. Педагогічна стратегія ініціативи фокусується на нівелюванні освітніх та гуманітарних розривів, що виникають унаслідок кризових ситуацій, через розвиток резильєнтності та адаптивних спроможностей молодого покоління (Annual Report 2024).

Організація реалізує концепцію холістичного, всебічного розвитку особистості через впровадження програми Refugee Coach2Coach. Візія Right to Play – це «світ, у якому кожна дитина та молода людина користується правом на гру, а спорт і гра є міжнародно визнаними інструментами розвитку».

У березні 2001 р. організація Right to Play започаткувала програму Refugee Coach2Coach як навчальний модуль для молоді, яка розпочавшись в Анголі та Кот-д'Івуарі.

Концептуальна основа програми «Тренер для тренера» (Refugee Coach2Coach (C2C)) полягає в на каскадній моделі навчання. Кожну програму впроваджує команда з двох «польових волонтерів-тренерів» (In-field Volunteer Coaches), яких Right to Play залучає з Європи, Канади, Австралії, ПАР та США.

Тобто, професійні міжнародні інструктори готують місцевих «майстрів-тренерів» (Master Trainers) з-поміж біженців та представників приймаючих громад. Майстри продовжують навчання місцевих волонтерів.

Процес підготовки за змістом – це не просто тренування і масові заходи, це система заходів по формуванню соціального капіталу. Тренери стають значущими дорослими, рольовими моделями (role models) для молоді, що пережила травму.

Показники сталості включають успіх місцевих тренерів у розбудові кар'єри та пошуку оплачуваної роботи, а також збільшення кількості волонтерів. Створення спортивних рад і ліг також вважається індикатором успіху.

Згідно з методологією Right To Play та звітами UNHCR, вибір видів спорту в програмі Refugee Coach2Coach (C2C) базується на принципах «Спорту заради розвитку», а основними критеріями є низька вартість інвентарю, можливість грати на будь-якому покритті та високий рівень взаємодії

між гравцями (Annual Report 2024).

Основними видами спорту в програмі визначені:

- футбол, який використовують для навчання командній роботі, стратегічному плануванню та соціальній інклюзії. У межах С2С створюються повноцінні молодіжні ліги;
- нетбол та волейбол використовуються для залучення дівчат, що є ключовим показником інклюзивності програми;
- легка атлетика, переважно біг на різні дистанції, що не потребує спеціального обладнання та сприяє розвитку індивідуальної стійкості (resilience);
- баскетбол – вивчається в регіонах, де наявна відповідна тверда інфраструктура (наприклад, у Йорданії та Лівані).

Програма Coach2Coach заохочує тренерів додавати місцеві традиційні ігри тих країн, звідки походять біженці. Це дозволяє зберегти культурну ідентичність і зробити заняття більш близькими для дітей.

Навчальний план ігрових та фізичних заходів розроблений таким чином, щоб відповідати кожному «кільцю» з конкретними цілями. Ці види діяльності описані для тренерів у «Книзі програми» («Coach2Coach Programme Book»), до якої вони додають власні матеріали для інтеграції місцевих ігор та традицій.

Так, впроваджуються шахи, стратегічні квести, що дозволяють впливати на розумову активність; рухливі ігри, де перемогти можна лише за умови синхронних дій всієї групи (наприклад, подолання смуги перешкод тримаючись за руки).

Необхідно зазначити, що Coach2Coach Programme Book – це внутрішній методичний посібник організації Right To Play, який зазвичай надається лише сертифікованим тренерам під час інтенсивних тренінгів. Проте опираючись на пакет документів «Sport for Protection Toolkit» та Гайд «Learner's Guide to Coach2Coach» можемо окреслити його структуру та зміст.

Гайд учасника програми Coach2Coach (Learner's Guide) представляє методологію підготовки тренерів-наставників для роботи в кризових умовах. Саме тому у вступі суттєву увагу приділено філософії програми, адже програма Coach2Coach базується на переконанні, що кожен тренер є не просто інструктором, а агентом змін (agent of change).

Посібник розроблений як покрокова інструкція для тренера-фасилітатора. А його зміст структурований за ключовими блоками: фундаментальні принципи (1), навчальний (2), картотека ігор та вправ (3), робота з громадою (4).

Блок 1 представляє основну методологію «Reflect, Connect, Apply» («Осмисли, Пов'яжи, Застосуй») (RCA), детальний опис того, як перетворити фізичну активність на навчальний досвід. Отже, партисипативне навчання (особистісно орієнтоване) передбачає створення безпечного емоційного простору, де дитина є суб'єктом (учасником), а не об'єктом виховання.

Крім того, тут чітко окреслені стандарти безпеки та протоколи захисту дітей від будь-яких форм насильства під час занять. У програмах «Спорт заради захисту» безпека не є пасивною умовою – це активний процес, який складається з декількох протоколів – фізичної безпеки, емоційної та психологічної безпеки, організаційно-правового захисту.

Фізична безпека (Physical Safeguarding) – це базовий рівень, що мінімізує ризики травматизму та зовнішніх загроз: Перед кожним заняттям тренер зобов'язаний провести аудит ігрового простору, перевірити майданчик на наявність небезпечних предметів (скла, каміння), а також оцінити кліматичні ризики (спека, доступ до питної води).

Стандарти інвентарю вимагають використання м'якого або адаптованого обладнання. Якщо інвентар виготовляється з підручних засобів (наприклад, м'ячі з ганчір'я), він має бути перевірений на відсутність дрібних деталей, що можуть поранити.

Протокол першої допомоги вимагає обов'язкову наявність аптечки та знання тренером алгоритму дій при отриманні травм, специфічних для спорту.

Емоційна та психологічна безпека (Psychosocial Safety) передбачає:

- заборону «токсичної» конкуренції – усуваються практики, що принижують гідність (наприклад, публічне висміювання за програш або вибір «найгірших» гравців у команду останніми);
- протокол ненасильницького спілкування – тренер використовує лише позитивне підкріплення. Будь-які прояви агресії між учасниками зупиняються негайно з подальшим розбором у колі за методикою RCA;

– право на відмову (Right to Opt-out) – дитина має право не брати участь у конкретній вправі, якщо вона викликає у неї тривогу чи болісні спогади, без жодних санкцій з боку тренера.

Організаційно-правовий захист (Child Safeguarding Policy) – це суворі адміністративні правила, що регулюють поведінку дорослих. Це правило «двох дорослих», заняття ніколи не проводяться тренером наодинці з дитиною в закритому просторі для запобігання ризикам

сексуального або фізичного насильства й кодекс поведінки (Code of Conduct) – кожен волонтер-тренер та місцевий мастер-тренер підписує документ, що забороняє будь-які фізичні покарання, використання нецензурної лексики або встановлення недоречних приватних контактів з бенефіціарами поза межами програми.

А суттєво важливим стає механізм повідомлення, чіткий алгоритм дій, якщо тренер помітив ознаки насильства над дитиною поза межами майданчика (вдома чи в таборі), зокрема можливе конфіденційне передання інформації соціальним службам УВКБ ООН.

У посібнику Coach2Coach Programme Book ці стандарти названі «Нульовою толерантністю до шкоди». Тобто, якщо гра загрожує емоційному спокою хоча б однієї дитини, вона вважається такою, що суперечить цілям захисту. Для вашої статті важливо підкреслити, що спорт тут – це не про «швидше, вище, сильніше», а про «безпечніше, спокійніше, разом».

Блок 2, програма «5 кілець» (The 5 Rings Programme) є основним компонентом розвитку дитини в межах ініціативи Refugee Coach2Coach. Це інтегрований підхід, за якого всі аспекти розвитку дитини взаємопов'язані та впливають один на одного. Польові волонтери-тренери у кожній країні відповідають за впровадження цієї ініціативи.

П'ять кілець символізують п'ять аспектів здорового розвитку дитини: розум (mind), дух (spirit), тіло (body), здоров'я (health), мир (peace) – соціальна взаємодія.

І кожному напрямку відповідають конкретні ігри та вправи. Так, розум – ігри на розвиток критичного мислення, пам'яті та когнітивної гнучкості. Дух – вправи на розвиток самоефективності, впевненості у собі та емоційного інтелекту. Напрямок «Тіло» – рухливі ігри для розвитку координації, сили, швидкості та розуміння потреб власного тіла, а «Здоров'я» – ігри-симуляції, що навчають гігієні, профілактиці захворювань та здоровому способу життя.

А також командні активності для формування навичок співпраці, вирішення конфліктів та толерантності (мир).

Блок 3 по суті є картотекою ігор, що містить детальні описи понад 60–100 активностей. Кожна картка гри включає назву та мету, визначає яку життєву навичку розвиває ця гра, необхідне обладнання, зазвичай мінімальне (м'ячі, конуси, підручні засоби). Обов'язково опис, покроковий алгоритм дій гравців, а також варіанти адаптації – як спростити або ускладнити гру для різних вікових груп або дітей з інвалідністю.

Розширений аналіз ігрового інструментарію програми дозволив розділити їх на групи. Так, перші – це ігри спрямовані на розвиток соціальної згуртованості та інклюзії, на руйнування бар'єрів між групами (наприклад, біженцями та місцевими жителями). До них віднесена «Спільний малюнок тілом», в якій учасники мають разом утворити на землі певну геометричну фігуру або символ (наприклад, серце чи олімпійські кільця). Мета: навчити домовлятися без слів, відчувати простір та важливість кожного «гвинтика» у великій системі.

«Адаптований футбол/волейбол», де правила змінюються так, щоб гол не зараховувався, доки кожен член команди (включаючи дівчат та дітей з інвалідністю) не торкнеться м'яча. Мета: зміна акценту з індивідуальної майстерності на групову підтримку та цінність кожного гравця.

До другої віднесені ігри-вправи для психосоціального добробуту, що допомагають опрацювати емоції та знизити рівень стресу. Це – «Дзеркало» (Учасники стають парами; один виконує рухи, інший максимально точно повторює, а потім вони міняються ролями), метою якої є розвиток емпатії, концентрації та емоційного зв'язку з партнером. Це допомагає дітям з травмою знову відчувати безпеку в контакті з іншою людиною.

«Дихання вітру» – інтегровані у активну заключну частину дихальні вправи, де діти імітують рух дерев або хвиль. Мета – навчання технік саморегуляції. До третьої – вправи на довіру «Сліпий та поводитир», коли один учасник заплющує очі, а інший веде його через смугу перешкод, використовуючи лише голосові команди або легкий дотик до плеча. «Передай імпульс», коли діти стоять у колі, тримаючись за руки. Хтось один стискає руку сусіда, і цей «імпульс» має максимально швидко пройти по колу.

Також впроваджуються ігри на розвиток життєвих навичок «Смуга перешкод життєвих рішень» з комбінацією бігу та прийняттям рішення, наприклад, який шлях обрати, щоб врятувати «товарища» – м'яч або традиційна стратегічна гра «Захоплення прапора» (Sport for protection toolkit, 2022).

Отже, кожна вправа в методиці «Right to Play» обов'язково супроводжується «Карткою активності», яка включає назву, мету, визначення навички з «5 кілець», що формується, обладнання, безпекові зауваження й RSA-питання.

Ключовими, «золотими правилами» посібника стали «Keep it Simple» – ігри мають бути зрозумілими незалежно від мовного бар'єру (актуально для біженців); «Inclusive Play» – жодна дитина не повинна сидіти на лаві запасних – гра адаптується під можливості кожного; «Coach as a Role Model» – тренер не командує, а демонструє цінності програми (повагу, чесність, підтримку)

власною поведінкою.

Широта ігрового спектру в Refugee Coach2Coach полягає в універсальності. Використовується не стільки техніка конкретного спорту, скільки його соціальна метафора. Футбол стає метафорою суспільства, біг – метафорою подолання життєвих труднощів, а командні вправи – інструментом відновлення розірваних соціальних зв'язків.

Специфічним визначаємо метод зворотного зв'язку – триступеневий метод обговорення після гри (RCA Questions), запитання, які тренер має поставити після завершення гри:

- осмисли, що сталося під час гри? Які емоції ви відчували?
- Пов'яжи, як це схоже на ситуації у вашому житті чи громаді?
- Застосуй, яким чином ви можете використати цей досвід завтра для вирішення реальних проблем?

Або

- Reflect: Чи важко було йти з заплющеними очима?
- Connect: Чи буває так у житті, що ви не знаєте куди йти і кому вірити?
- Apply: Кому ви можете довірити свої переживання сьогодні?

Методики організації спортивних фестивалів (Play Days) та спортивних ліг відносяться до блоку 4 «Робота з громадою (Community Engagement)».

Відповідно до положень «Learner's Guide to Coach2Coach», роль тренера-наставника зазнає докорінної трансформації: від традиційного інструктора до агента соціальних змін та фасилітатора дитячого розвитку. Профіль успішного тренера-наставника (The Coach's Profile) базується на тріаді фундаментальних компетенцій, де емпатія та активне слухання виступають базисом для побудови довірливих стосунків і безпечного опрацювання травматичного досвіду дитини без ризику ретравматизації.

Інклюзивне лідерство забезпечує безумовне прийняття кожного учасника, незалежно від статі чи стану здоров'я, стимулюючи залученість найбільш вразливих категорій молоді до активного соціального життя. Ключовим інструментом професійної діяльності стає фасилітація, яка дозволяє тренеру не диктувати готові рішення, а майстерно скерувати ігровий процес таким чином, щоб діти через власний досвід і рефлексію самостійно опанували життєво важливі навички (див. рис. 1).

Таким чином, тренер-наставник стає для вихованців «значущим дорослим», чия діяльність спрямована на відновлення внутрішнього ресурсу та формування суб'єктності особистості в кризових умовах.

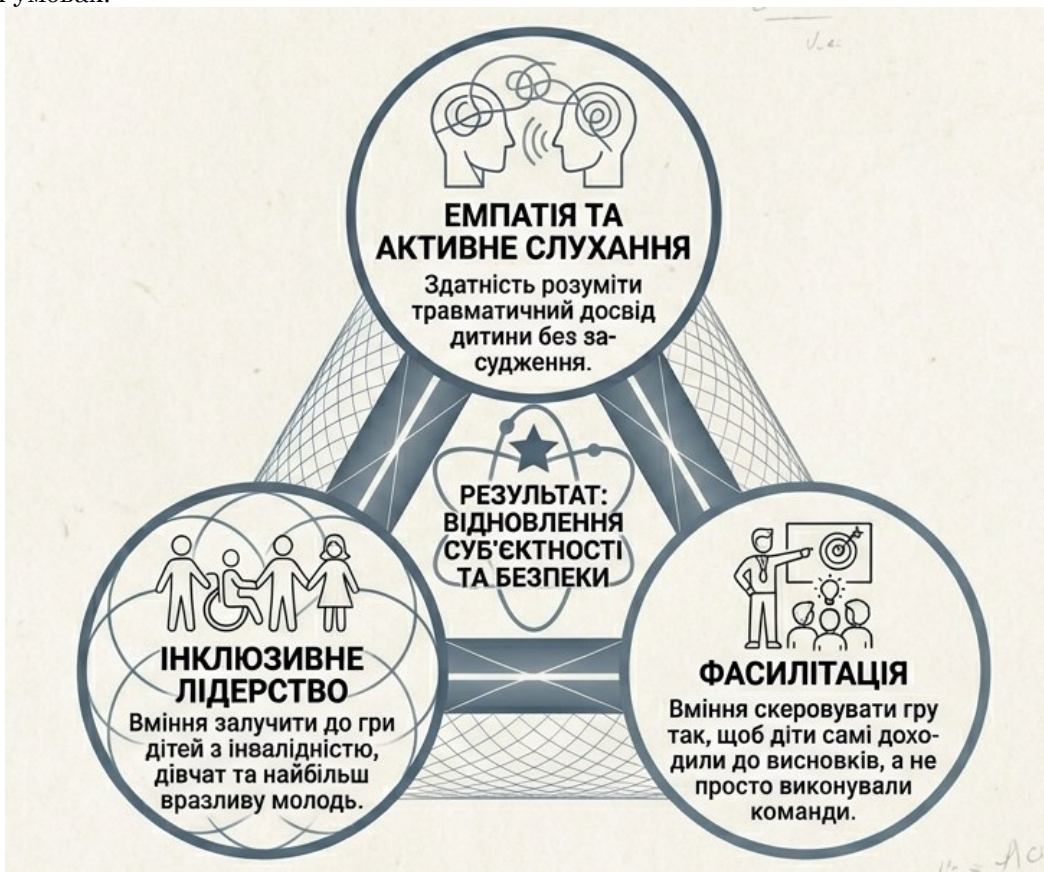

Рис. 1 Основні якості успішного тренера-наставника відповідно до положень «Learner's Guide to Coach2Coach» (The Coach's Profile)

Посібник пропонує чіткий алгоритм проведення тренування, що складається із 4 частин – вступної, розминки (Warm-up), безпосередньо ігрової діяльності й підведення підсумків. У вступній частині відбувається встановлення контакту, озвучення теми дня тощо, далі – загально-розвиваючі вправи, з інтегрованими іграми на увагу. Після основної ігрової активності із моделюванням певної соціальної ситуації відбувається обговорення із використанням методу RCA (Learners Guide to Coach2Coach).

Відповідно до методологічних засад «Sport for Protection Toolkit», ефективність впровадження ігрових програм базується на синергії трьох стратегічних векторів результатів та фундаментальних педагогічних принципах. Соціальна згуртованість трансформує спорт у платформу для нівелювання стигми та деструкції бар'єрів між біженцями та приймаючими громадами. Паралельно з цим, забезпечення психосоціального добробуту через рухову активність виступає дієвим антидотом проти депресивних станів, повертаючи молоді відчуття контролю та життєствердну перспективу. Центральне місце посідає захист дітей, де ігровий майданчик детермінується як «безпечний простір» (Safe Space), вільний від ризиків експлуатації та насильства. Реалізація цих векторів спирається на принципи безумовної інклюзії, де правила адаптуються під індивідуальні потреби кожного учасника, та на специфічну роль тренера, який переходить від позиції спортивного інструктора до фасилітатора-наставника. Такий підхід стимулює дитяче лідерство (Youth Agency), делегуючи молоді суб'єктність у прийнятті рішень, що є критично важливим для відновлення їхньої соціальної ідентичності в умовах примусового переміщення.

Обговорення / Discussion. Комплексний аналіз теоретико-методологічних засад діяльності організації Right to Play та ініціативи Refugee Coach2Coach дозволяє констатувати формування інноваційної педагогічної екосистеми, де фізична культура інтегрована в загальну стратегію захисту прав людини та психосоціальної реабілітації. Програма C2C успішно демонструє перехід від рекреаційного спорту до «Спорту заради захисту» (Sport for Protection). Спортивний майданчик визначається не як місце фізичних досягнень, а як «безпечний простір», де через ігрові метафори відновлюється суб'єктність дитини та нівелюються гуманітарні розриви, спричинені травмою переміщення. Центральним елементом методики є триступеневий цикл рефлексії «Осмисли – Пов'яжи – Застосуй». Це перетворює рухову активність на когнітивний досвід, дозволяючи учаснику екстраполювати ігрові навички (довіру, стратегічне планування, співпрацю) на реальні життєві виклики. Даний підхід відповідає вищим стандартам дитиноцентрованого навчання, де дитина стає активним учасником власного зцілення.

Доведено, що роль тренера зазнає докорінної зміни: від спортивного інструктора до наставника-фасилітатора. Тріада його компетенцій (емпатія, інклюзивне лідерство, фасилітація) забезпечує реалізацію політики «Нульової толерантності до шкоди». Каскадна модель навчання (Master Trainers) гарантує сталість програми та формування місцевого соціального капіталу, перетворюючи біженців на активних лідерів змін у власних громадах. Інтегрований підхід «5 кілець» забезпечує холістичний розвиток особистості. Картотека ігор робить програму універсальною, незалежно від мовного чи культурного бар'єру, одночасно стимулюючи збереження культурної ідентичності через інтеграцію традиційних ігор.

Висновки / Conclusions. Програма «Refugee Coach2Coach» є зразковою моделлю соціального інжинірингу в кризових умовах. Її впровадження забезпечує синергію між фізичним розвитком та стратегічними векторами захисту молоді (соціальна згуртованість, психосоціальний добробут, безпека). Для української педагогічної науки та практики даний досвід є критично значущим, оскільки пропонує готові, верифіковані міжнародним співтовариством протоколи реабілітації та соціальної інтеграції дітей, постраждалих від війни, через доступний та високоефективний інструмент – гру.

Список використаних джерел і літератури:

- Цибанюк, О. О.** (2022). Фізичне виховання та фізична активність як основна тема документів ООН. *Теоретичні основи педагогіки й сучасні аспекти виховання*. Матеріали наук.-практ. конф. (Хмельницький, 13–14 трав. 2022 р.). (с. 13). Херсон: Видавництво «Молодий вчений». [in Ukrainian]
- About us. Right To Play: official website*. Retrieved from <https://righttoplay.com/en/about-us/> [in English]
- Annual Report 2024 Right to play*. (n/d). Retrieved from https://apppack-app-righttoplay-publics3bucket-veclfrag9ykl.s3.amazonaws.com/documents/RTP_2024AnnualReport_Letter_Global_Digital_Hi-Res.pdf [in English]
- Learners-Guide-to-Coach2Coach*. (n/d). Retrieved from <https://www.eiexcellence.org/wp-content/uploads/2016/02/0-Learners-Guide-to-Coach2Coach.revisedDec2016.pdf> [in English]
- Sport for protection toolkit: programming with young people in forced displacement settings*. UNHCR, IOC, Right To Play. (2017). Retrieved from <https://www.unhcr.org/media/sport-protection-toolkit> [in English]
- The Olympic Refugee Foundation's Annual Report provides hope amidst mass displacement*. (2023). Retrieved from <https://www.olympics.com/ioc/news/the-olympic-refuge-foundation-s-annual-report-provides-hope-amidst-mass-displacement> [in English]

References:

Tsybaniuk, O. O. (2022). Fizychnе vykhovannia ta fizychna aktyvnist yak osnovna tema dokumentiv OON [Physical Education and Physical Activity as a Core Theme of UN Documents]. *Teoretychni osnovy pedahohiky i suchasni aspekty vykhovannia – Theoretical Foundations of Pedagogy and Modern Aspects of Education*. Proceedings of the scientific and practical conference (Khmelnyskyi, May 13–14, 2022). (pp. 13). Kherson: Vydavnytstvo «Molodyi vcheny». [in Ukrainian].

About us. Right To Play: official website. Retrieved from <https://righttoplay.com/en/about-us/> [in English]

Annual Repor 2024 Right to play. (n/d). Retrieved from https://apppack-app-righttoplay-publics3bucket-veclfrag9ykl.s3.amazonaws.com/documents/RTP_2024AnnualReport_Letter_Global_Digital_Hi-Res.pdf [in English]

Learners-Guide-to-Coach2Coach. (n/d). Retrieved from https://www.eiexcellence.org/wp-content/uploads/2016/02/0-Learners-Guide-to-Coach2Coach_revisedDec2016.pdf [in English]

Sport for protection toolkit: programming with young people in forced displacement settings. UNHCR, IOC, *Right To Play*. (2017). Retrieved from <https://www.unhcr.org/media/sport-protection-toolkit> [in English]

The Olympic Refuge Foundation's Annual Report provides hope amidst mass displacement. (2023). Retrieved from <https://www.olympics.com/ioc/news/the-olympic-refuge-foundation-s-annual-report-provides-hope-amidst-mass-displacement> [in English]

Дата надходження статті / Article received: «03» квітня / April 2026

Стаття прийнята до друку після рецензування / Accepted for publication: «08» травня / May 2026

Дата публікації (оприлюднення) статті / Date of publication: «29» травня / May 2026

Цибанюк Олександра – професор кафедри теорії та методики фізичної культури Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, доктор педагогічних наук, доцент

Tsybanyuk Aleksandra – Professor of the Department of Theory and Methods of Physical Culture of Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor

Ця стаття поширюється на умовах ліцензії /

This is an open access article distributed under the terms of the License

Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International

Цитуйте цю статтю як:

Цибанюк, О. (2026). Ігрова методика «Sport for Protection» у системі освіти: від міжнародних гуманітарних стандартів до педагогічної практики. *Педагогічний дискурс*, 39, 80–86. [doi: 10.31475/ped.dys.2026.39.11](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2026.39.11).

Cite this article as:

Tsybanyuk, O. (2026). Methodology of Game Activities in the Child Protection Strategy (Sport for Protection): Experience of International Humanitarian Initiatives in the Education System. *Pedagogical Discourse*, 39, 80–86. [doi: 10.31475/ped.dys.2026.39.11](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2026.39.11).